Cơ sở, không gian vector và độc lập tuyến tính

Cơ sở (Basis):

- Một cơ sở là tập hợp gồm n vector không phụ thuộc tuyến tính và căng phủ toàn bộ không gian vector.
- Nếu bạn có n vector trong không gian n-chiều, và không thể viết bất kỳ vector nào trong số chúng dưới dạng tổ hợp tuyến tính của các vector còn lại → thì tập đó là một cơ sở.

Độc lập tuyến tính (Linear Independence):

- Một tập vector là độc lập tuyến tính nếu không vector nào trong số đó là tổ hợp tuyến tính của các vector còn lại.
- Ví du:
 - \mathbf{b}_1 : tạo ra 1 đường thẳng (1D).
 - ∘ Thêm \mathbf{b}_2 không cùng hướng \rightarrow tạo mặt phẳng (2D).
 - ∘ Thêm \mathbf{b}_3 , nếu không nằm trong mặt phẳng đó \rightarrow tạo không gian 3D.
 - \circ Nếu \mathbf{b}_3 có thể viết dưới dạng:

$$\mathbf{b}_3 = a_1 \mathbf{b}_1 + a_2 \mathbf{b}_2$$

thì nó phụ thuộc tuyến tính và không thêm chiều mới.

Không gian vector (Vector space):

- Là tập hợp các vector mà bạn có thể cộng và nhân với số, không gian đó đóng dưới phép cộng và nhân vô hướng.
- Số chiều của không gian = số vector độc lập tuyến tính tối đa trong không gian đó.

Các thuộc tính không bắt buộc của cơ sở:

- Các vector cơ sở:
 - Không cần vuông góc (orthogonal)

- Không cần chuẩn hóa (unit vector)
- Tuy nhiên, nếu orthonormal (vuông góc & độ dài = 1), thì tính toán sẽ dễ hơn rất nhiều.

Chuyển cơ sở (Basis transformation):

- Khi chuyển từ cơ sở này sang cơ sở khác:
 - o Mọi điểm vẫn được trải đều trên không gian (grid vẫn đều đặn).
 - Không có "gập" hay "xé" không gian → đây là tính tuyến tính trong "đại số tuyến tính".
 - Nếu cơ sở mới vuông góc → dùng dot product là đủ.
 - Nếu không vuông góc → cần ma trận chuyển cơ sở (change-of-basis matrix).